

nan lausunnot ovat joskus epäyhtenäisiä ja ristiriitaisiakin, mutta tutkimustulokset ovat lopulta ansiokkaita. Perustuslaki-valiokuntakin on aikanaan sotkeutunut DDR:n korvausjärjestelmiin. Niihin johdattelevia kirjoituksia lähdeluettelossa ei kuitenkaan mainita eikä liioin DDR:n malli ole vaikuttanut tutkimustuloksiin. Tämäntapaiset havainnot luovat uskoa tulevaisuuteen ja terveen nuorisomme ajattelutapoihin sekä korkeatasoiseen opetukseen.

Kokonaisuutena voidaan uskoa, että matalimman käyvän arvon periaate virallisessa arvioimiskäytännössämme DDR:n mallin tukemana edustaa kaikuja menneiltä ajoilta. Nykyinen opiskelija- ja opettajapolvi ei niitä hyväksy eikä niille rakenna. Kentän saamiseksi kokonaisuutena eurooppalaiseen nykyaikaan ja arvioimisjärjestelmään meidän olisi muutettava lainsäädäntöämme siten, että arvonleikkaussäännös kumotaan ja korkeimman käyvän hinnan mukainen korvaustaso omaksutaan laissa arvioimisperusteeksi. Tähän suuntaan pyritään kansainvälisessä yhteisössäkkin. Lunastuskorvauksia käsitelleessä kansainvälisessä seminaarissa Helsingissä 2007 käytiin keskustelua siitäkin, tulisiko korvauksen ylittää markkina-arvo reilusti (MK 2007:4 s. 38). Tähän vaatimukseen on muitakin syitä kuin prosessien nopeuttaminen ja muutoshakemusten vähentäminen. Vertailuaineisto on aina vanhentunutta ja laahaa hintatason muuttuessa jäljessä. Korkeimman käyvän hinnan periaate torjuu tätä vanhentuneisuutta ja lisää luottamusta arvioimistulokseen ja arvioimismenettelyyn kokonaisuutena. Arvonleikkauksesta tuossa seminaarissa ei puhunut enää kukaan.

Sanomme lopuksi, että täyttäköön **Jarno Tepora** usein 60 vuotta, jotta kaikki kriitikot saisivat puheenvuoron samalla forumilla kuin juhlakirjan artikkeleiden kirjoittajatkin. Kirjailija **Sirkka Lassila** sanoi päiväkirjassaan 9.3.1946 rehtori **Tilda Tirkkosen** merkkipäivän tunnelmissa: Siis eläköön Tilda Tirkkonen aina ja ikuisesti ja täyttäköön usein 60 vuotta (Sysmän yhteiskoulu Oppilaat 1920–2000, 2000 s. 26).

Veikko O. Hyvönen
professori emeritus
puh. (09) 4126030
www.elisanet.fi/
veikko.o.hyvonen.ky

Tuure Raittinen

Maanmittaushallituksen topografi Tuure Raittinen poistui todella pitkän eläkejakson jälkeen keskuudestamme lähes 90-vuotiaana 12.1.2008. Hän oli syntynyt 15.6.1920.

Tuure Raittinen toimi sotatilan aikana varusmiehenä kauden 1.4.1940–31.3.1942. Sittemmin hän palveli sotatilan aikana reserviläisenä kauden 1.4.1942–13.11.1944. Nämä kaksi jaksoa hän toimi kartoitustehetävissä sotatoimialueella Karjalan Kannaksella ja Laatokan Karjalassa. Hänet ylennettiin alikersantiksi 20.8.1942. Suomen Leijonan ansioristin hän sai 6.12.1968.

Tuure Raittinen aloitti työnsä Maanmittaushallituksen kartastotöiden osaston topografisessa toimistossa työsopimus-suhteessa ja toimi apukartoittajana 1.6.–25.10.1945. Edelleen hän toimi kentätöyökäudet 1946 ja 1947 vastaavissa tehtävissä. Sisätöyökäuden 15.11.47–15.5.48 hän toimi piirtäjäharjoittelijana piirustus-toimistossa sekä maastotehtävissä topografiharjoittelijana 16.5.–31.7.1948.

Sittemmin hän jatkoi eri tehtävissä kartastotöiden osastossa 1.12.1948–31.3.1965 toimien topografina peruskartoituksessa eri puolilla Suomea 5–6 kuukauden kesäjaksoissa ja talvikausina topografina maanmittaushallituksessa. Tuure Raittinen nimitettiin topografin toimeen 1.1.1966, toimen nimi muuttui kartoittajaksi 1.5.1972 ja Raittinen jäi eläkkeelle korkeimmasta 21. palkkaluokkaan kuuluva kartoittajan toimesta 1.1.1984.

Minulla oli ilo toimia Tuure Raittisen esimiehenä vuosina 1951–60 Hämeen alueen peruskartoituksessa. Sodan päätyttyä

maanmittaushallitus oli saanut palvelukseensa monia eri kartoitustehtäviin tottuneita sodan aikana palvelleita henkilöitä, jotka peruskartoituksen koulutusvaiheissa osasivat toimia monin tavoin opettajina. Yksi heistä oli Tuure Raittinen. Hän oli ystävällinen ja osaava ihminen – erittäin tärkeä henkilö suuren tehtävämme peruskartoituksen onnistumisessa.

Vuosina 1972–84 Tuure Raittinen toimi talvikausina taitavana peruskartojen oikolukijana ja koulutti samaan tärkeään tehtävään varsin monia nuorempia topografeja. Hän teki todella pitkän elämäntyön arvostetun peruskartan ja muiden kartastotehtävien parissa – valtion palvelusta yli 40 vuotta Suomen ja suomalaisten hyväksi. Haluan lisäksi todeta, että perheen poika Pertti Raittinen jatkaa isänsä ammattia maanmittausinsinöörinä.

Tässä yhteydessä esitän Maanmittauslaitoksen sekä erityisesti vielä keskuudessamme elävien peruskartoituksen osallistuneiden topografien syvän osanoton Tuure Raittisen poismenton johdosta hänen puolisolleen ja omaisilleen.

Osmo Niemelä